

E. Pe când îl duceau, l-au prins pe un oarecare Simon din Cirene, care venea de la câmp, și i-au pus lui crucea ca s-o poarte după Isus. Îl urma și o mare mulțime de popor și de femei care-și băteau pieptul și-l plângeau. Întorcându-se către ele, Isus le-a spus:

+. "Fiice ale Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine, ci mai degrabă plângeți-vă pe voi și pe copiii voștri! Căci, iată, vor veni zile în care veți spune: «Fericite cele sterile, cele care niciodată n-au născut și pieptul care n-a alăptat!» Atunci veți începe «să spuneți munților: Cădeți peste noi! și colinelor: Acoperiți-ne!» Căci dacă așa fac ei cu lemnul cel verde, ce se va întâmpla cu cel uscat?"

E. Împreună cu el mai erau duși doi răufăcători ca să fie uciși.

Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac.

Când au ajuns la locul numit "Craniul", acolo i-au răstignit pe el și pe răufăcători, unul la dreapta și altul la stânga. Atunci Isus a spus:

+. "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!"

E. Apoi, ca să împartă hainele lui, au aruncat sortii.

Acesta este regele iudeilor.

Poporul stătea și privea, iar conducătorii își băteau joc de el, spunând:

P. "Pe alții i-a salvat, să se salveze pe sine, dacă el este Cristos al lui Dumnezeu, alesul!"

E. Și soldații îl luau în răs când se apropiau de el și-i aduceau oțet, spunând:

P. "Dacă tu ești regele iudeilor, salvează-te pe tine însuși!"

E. Deasupra lui era și o inscripție: "Acesta este regele iudeilor".

Astăzi vei fi cu mine în paradis.

Unul dintre răufăcătorii răstigniți îl insulta, spunând:

A. "Oare nu ești tu Cristos? Salvează-te pe tine și pe noi!"

E. Dar celălalt, luând cuvântul și muștrându-l, i-a spus:

A. "Nu te temi de Dumnezeu, tu care suferi aceeași condamnare? Noi pe drept am primit ceea ce merităm pentru ce am făcut; dar el n-a făcut niciun rău".

E. Și spunea:

A. "Isuse, amintește-ți de mine când vei veni în împărăția ta!"

E. Iar el i-a spus:

+. "Adevăr îți spun: astăzi vei fi cu mine în paradis!"

Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu.

E. Era cam pe la ora a șasea și s-a făcut întuneric pe tot pământul până la ora a

nouă. Soarele s-a întunecat. Catapeteasma templului s-a sfâșiat la mijloc. Isus a strigat cu glas puternic și a spus:

+. "Tată, în mâinile tale încredințez sufletul meu".

E. Și spunând aceasta, și-a dat duhul.

Aici se îngenunchează și se face o mică pauză.

Centurionul, văzând ceea ce s-a întâmplat, l-a glorificat pe Dumnezeu, zicând:

A. "Cu adevărat, omul acesta era drept".

E. Și toate mulțimile adunate la această prilej, văzând cele petrecute, se întorceau bătându-și pieptul. Toți cunoscuții săi și femeile care l-au urmat din Galileea stăteau mai deoparte și priveau acestea.

Iosif a așezat trupul lui Isus într-un mormânt.

Și iată că un bărbat, al cărui nume era Iosif, care făcea parte din consiliu, om bun și drept - acesta nu fusese de acord cu planul și cu fapta lor; el era din cetatea Arimateea a Iudeilor și aștepta împărăția lui Dumnezeu - acesta, venind la Pilat, a cerut trupul lui Isus.

Luându-l jos de pe cruce, l-a înfășurat într-un giulgiu și l-a pus într-un mormânt săpat în stâncă, în care nimeni încă nu mai fusese așezat. Era ziua Pregătirii și începea sâmbăta.

Atunci s-au apropiat femeile, cele care veniseră împreună cu el din Galileea, au văzut mormântul și cum era așezat trupul lui.

Apoi s-au întors și au pregătit arome și miresme, iar sâmbăta s-au odihnit după Lege.

Cuvântul Domnului

Calendarul săptămânii 13-20 aprilie 2025

13	D	DUMINICA FLORIILOR; Sf. Martin I, pp. m.
14	L	Ss. Tiburțiu, Valerian și Maxim; m.; Liduina, fc.; Fer. Isabela, fc. m.
15	M	Sf. Damian Leprosul (De Veuster), pr.
16	M	Ss. Bernadeta Soubirous, fc.; Benedict Iosif Labre, cerșetor
17	J	JOIA SFÂNTĂ; Ss. Ilie, Paul și Isidor, m.
18	V	VINEREA SFÂNTĂ (post și abstenență); Sf. Atanasia din Egina
19	S	SÂMBĂTA SFÂNTĂ; Sf. Leon al IX-lea, pp.
20	D	ÎNVIEREA DOMNULUI; Ss. Teotim ep de Tomis; Anicet, pp.; Marcian, clg.

LECTURA I

Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau.

Citire din cartea profetului Isaia 50,4-7

Domnul Dumnezeu mi-a dat o limbă de discipol ca să știu să vin în ajutor cu un cuvânt celui frânt; el mă trezește dimineața, de dimineață îmi deșteaptă urechea ca să ascult asemenea discipolilor. Domnul Dumnezeu mi-a deschis urechea și eu nu m-am împotrivit, nu m-am dat înapoi. Spatele l-am dat celor care mă loveau, obrazii, celor care îmi smulgeau barba. Nu mi-am ascuns fața de la cei care mă insultau și mă scuipau. Domnul Dumnezeu mi-a venit în ajutor, de aceea nu am fost umilit; de aceea mi-am făcut fața ca de cremene și știu că nu voi fi făcut de rușine.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 21(22),8-9.17-18a.19-20.23-24 (R.: 2a)

R.: Dumnezeu meu, Dumnezeul meu, pentru ce m-ai părăsit?

Toți care mă văd își bat joc de mine, strâmbă din buze și dau din cap: "S-a încrezut în Domnul, să-l scape, să-l mântuiască dacă și-a găsit în el plăcerea!" **R.**

Iată, mă înconjoară căinii, o bandă de răufăcători mă împresoară; mi-au străpuns mâinile și picioarele, mi-au numărat toate oasele. **R.**

Își împart între ei hainele mele și pentru tunica mea au aruncat sortii. Dar tu, Doamne, nu sta deoparte, ajutorul meu, grăbește-te să mă ajuți! **R.**

Voi vesti numele tău fraților mei, în mijlocul adunării te voi lăuda.

Cei care vă temeți de Domnul, lăudați-l, toată seminția lui Iacob, preamăriți-l; să se teamă de el toată seminția lui Israel! **R.**

LECTURA A II-A

S-a umilit pe sine. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Filipeni 2,6-11

Fraților, Cristos Isus, fiind din fire Dumnezeu, nu a considerat un beneficiu propriu că e egal cu Dumnezeu, ci s-a despuinat pe sine luând firea sclavului, devenind asemenea oamenilor, iar după felul lui de a fi, a fost aflat ca un om. S-a umilit pe sine făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume, pentru ca în numele lui Isus să se plece tot genunchiul: al celor din ceruri, al celor de pe pământ și al celor de dedesubt, și orice limbă să dea mărturie că Isus Cristos este Domn, spre gloria lui Dumnezeu Tatăl.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Fil 2,8-9

Cristos s-a umilit pe sine, făcându-se ascultător până la moarte, până la moartea pe cruce. Pentru aceasta, și Dumnezeu l-a înălțat și i-a dăruit numele care este mai presus de orice nume.

EVANGHELIA

Pătımirea Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Luca 22,14-23,56

Atât de mult am dorit să mănânc Paștele acesta cu voi înainte de pățimirea mea.

E. Când a venit ceasul, Isus s-a așezat la masă împreună cu apostolii. Și le-a spus:

+. "Atât de mult am dorit să mănânc Paștele acesta cu voi înainte de pățimirea mea! Căci vă

spun că nu-l voi mai mânca până când nu se va împlini în împărăția lui Dumnezeu”.

E. Și, luând potirul, a mulțumit și a spus:

+ „Luați acesta și împărțiți între voi! Căci vă spun că nu voi mai bea de acum din rodul viței până când va veni împărăția lui Dumnezeu”.

Faceți aceasta în amintirea mea.

E. Și, luând pâinea, a mulțumit, a frânt-o și le-a dat-o, spunând:

+ „Acesta este trupul meu dăruit pentru voi. Faceți aceasta în amintirea mea!”

E. La fel a făcut cu potirul după cină, zicând:

+ „Acest potir este noua alianță în sângele meu, vărsat pentru voi.

Vai acelu om prin care este trădat Fiul Omului. Dar iată, mâna celui care mă trădează este cu mine pe masă, căci Fiul Omului merge după cum a fost stabilit, dar vai acelu om prin care este trădat!”

E. Atunci ei au început să se întrebe unii pe alții care dintre ei ar fi cel ce avea să o facă.

Eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește.

S-a iscat între ei o neînțelegere: care dintre ei ar putea fi socotit cel mai mare. Dar el le-a zis:

+ „Regii neamurilor domină peste ele, iar cei care-și exercită autoritatea asupra lor sunt numiți binefăcători. Însă voi nu fiți așa, dar cel mai mare dintre voi să devină precum cel mai tânăr, iar cel care conduce, precum cel care slujește. Căci cine este mai mare: cel care stă la masă sau cel care servește? Oare nu cel care stă la masă? Însă eu sunt în mijlocul vostru ca unul care slujește. Voi sunteți cei care ați rămas cu mine în încercările mele. Și eu rânduiesc pentru voi o împărăție așa cum Tatăl a rânduit pentru mine, ca să mâncați și să beți la masă cu mine în împărăția mea și să vă așezați pe tronuri judecând cele douăsprezece triburi ale lui Israel”.

Când te vei fi întors, întărește-i pe frații tăi.

+ „Simon, Simon, iată, Satana a cerut ca să vă cearnă ca pe grâu; eu însă m-am rugat pentru tine, ca să nu piară credința ta; iar tu, când te vei fi întors, întărește-i pe frații tăi!”

E. El i-a spus:

A. „Doamne, sunt gata să merg cu tine și la închisoare, și la moarte”.

E. Dar el i-a zis:

+ „Îți spun ție, Petru, că astăzi nu va cânta cocoșul până când vei nega de trei ori că mă cunoști”.

Ceea ce este scris despre mine este gata să se îplinească.

E. Apoi le-a spus:

+ „Când v-am trimis fără pungă, desagă și încălțăminte, ați dus oare lipsă de ceva?”

E. I-au răspuns:

A. „De nimic”.

E. El le-a zis:

+ „Acum însă, cine are pungă s-o ia; la fel și desaga; iar cine nu are sabie să-și vândă mantia și să cumpere! Căci vă spun că trebuie să se îplinească în mine ceea ce este scris: «A fost socotit în rândul celor nelegiuți». Într-adevăr, ceea ce este scris despre mine este gata să se îplinească”.

E. Dar ei i-au spus:

A. „Doamne, iată aici două săbii!”

E. Iar el le-a spus:

+ „Destul!”

În agonie, Isus se ruga cu multă stăruință.

E. Apoi a ieșit și a mers, ca de obicei, pe Muntele Măslinilor, iar discipolii îl urmau. Fiind în acel loc, le-a spus:

+ „Rugați-vă, ca să nu intrați în ispită!”

E. El s-a îndepărtat de ei ca la o aruncătură de piatră și, punându-se în genunchi, se ruga, spunând:

+ „Tată, dacă vrei, îndepărtează potirul acesta de la mine, dar nu voința mea, ci a ta să fie!”

E. Atunci i s-a arătat un înger din cer care l-a întărit. Și, fiind în agonie, se ruga și mai stăruitor, iar sudoarea lui a devenit ca picăturile de sânge care cădeau pe pământ. Când s-a ridicat de la rugăciune și a venit la discipoli, i-a găsit dormind din cauza tristeții și le-a zis:

+ „De ce dormiți? Sculați-vă și rugați-vă, ca să nu intrați în ispită!”

Iuda, cu un sărut îl trădezi pe Fiul Omului?

E. Pe când mai vorbea încă, iată venea o mulțime, iar în fruntea ei venea cel numit Iuda, unul dintre cei doisprezece. El s-a apropiat de Isus ca să-l sărute. Dar Isus i-a spus:

+ „Iuda, cu un sărut îl trădezi pe Fiul Omului?”

E. Cei care erau cu el, văzând ce avea să se întâmple, au spus:

A. „Doamne, să lovim cu sabia?”

E. Și unul dintre ei l-a lovit pe servitorul marelui preot și i-a tăiat urechea dreaptă. Dar Isus, răspunzând, a spus:

+ „Încetați! Până aici!”

E. Și, atingând urechea, l-a vindecat. Apoi Isus a spus arhierilor, gărzilor templului și bătrânilor care au venit împotriva lui:

+ „Ați ieșit cu săbii și cu ciomege ca la un tâlhar? Când eram cu voi zi de zi în templu, nu v-ați întins mâinile împotriva mea. Dar acesta este ceasul vostru și puterea întunericului”.

Și, ieșind, Petru a plâns amar.

E. După ce l-au prins, l-au luat și l-au dus în casa marelui preot, iar Petru îl urma de departe. Și, aprinzând un foc în mijlocul curții,

s-au așezat împreună. Petru s-a așezat printre ei. O servitoare, văzându-l așezat lângă foc, l-a fixat cu privirea și a spus:

A. „Și acesta era cu el”.

E. Dar el a negat, zicând:

A. „Femeie, nu-l cunosc”.

E. După puțin timp, un altul l-a văzut și i-a zis:

A. „Și tu ești dintre ei”.

E. Dar Petru a zis:

A. „Omule, nu sunt”.

E. După vreo oră, un altul insista, spunând:

A. „Cu adevărat și acesta era cu el, căci este galileean”.

E. Însă Petru i-a zis:

A. „Omule, nu știu ce spui”.

E. Și îndată, pe când încă mai vorbea, a cântat cocoșul. Iar Domnul, întorcându-se, l-a privit fix pe Petru. Petru și-a amintit de cuvântul Domnului, care îi spusese: „Înainte de a fi cântat astăzi cocoșul, mă vei renege de trei ori”. Și, ieșind, a plâns amar.

Profețește-ne! Cine este cel care te-a lovit?

E. Iar oamenii care-l păzeau îl batjocureau și-l loveau și, acoperindu-i ochii, îl întrebau, spunând:

A. „Profețește-ne! Cine este cel care te-a lovit?”

E. Și ziceau multe alte cuvinte de batjocură împotriva lui.

L-au dus în Sinedriu.

Când s-a făcut ziuă, s-au adunat bătrânii poporului, arhierii și cărturarii și l-au adus la Sinedriul lor. Și au zis:

A. „Dacă tu ești Cristos, spune-ne!”

E. El le-a spus:

+ „Chiar dacă v-aș spune, nu m-ați crede, iar dacă v-aș întreba, nu mi-ați răspunde. De acum însă, «Fiul Omului va fi așezat la dreapta puterii lui Dumnezeu»”.

E. Atunci toți au spus: A. „Tu ești deci Fiul lui Dumnezeu?”

E. El le-a răspuns:

+ „Voi spuneți că eu sunt!”

E. Atunci ei au zis:

A. „Ce nevoie mai avem de mărturie? Căci noi înșine am auzit-o din gura lui”.

E. Și, ridicându-se întreaga adunare, l-au dus la Pilat.

Nu găsec nicio vină în omul acesta.

Și au început să-l acuze, spunând:

P. „L-am găsit pe acesta instigând poporul nostru și interzicându-ne să plătim tribut cezarului și spunând că el este Cristos, regele”.

E. Atunci Pilat l-a întrebato:

A. „Tu ești regele iudeilor?”

E. El, răspunzând, i-a zis:

+ „Tu o zici”.

E. Iar Pilat a spus arhierilor și mulțimii:

A. „Nu găsec nicio vină în omul acesta”.

E. Dar ei insistau, spunând:

P. „Răzvrătește poporul învățând prin toată Iudeea, începând din Galileea și până aici”.

E. Când a auzit Pilat, a întrebat dacă omul este galileean, iar când a aflat că este de sub autoritatea lui Irod, l-a trimis la Irod, care se afla și el în zilele acelea în Ierusalim. Irod l-a batjocorit împreună cu soldații săi.

Văzându-l pe Isus, Irod s-a bucurat mult, căci de mult timp dorea să-l vadă, pentru că auzise despre el și spera să vadă vreun semn făcut de el. Așadar, i-a pus multe întrebări, dar el nu-i răspundea. Arhierii și cărturarii erau acolo și-l acuzau cu înverșunare. Irod împreună cu soldații săi, după ce l-au tratat cu dispreț, l-au îmbrăcat într-o haină strălucitoare și l-au trimis la Pilat. În ziua aceea, Irod și Pilat au devenit prieteni, căci mai înainte erau în dușmănie unul cu celălalt.

Pilat l-a lăsat pe Isus la bunul lor plac.

Atunci Pilat i-a convocat pe arhierii, pe conducători și poporul și le-a spus:

A. „L-ați adus la mine pe omul acesta ca pe un instigator al poporului și, iată, judecându-l în fața voastră, nu găsec în omul acesta nicio vină de care îl acuzați. De altfel, nici Irod, căci ni l-a trimis înapoi; iată, nu a făcut nimic vrednic de moarte! Așadar, după ce-l voi pedepsi, îl voi elibera”.

E. De sărbătoarea Paștelui era necesar ca el să le elibereze pe cineva. Atunci au început să strige împreună:

P. „Ia-l pe acesta, eliberează-ni-l pe Baraba!”

E. Acesta fusese aruncat în închisoare din cauza unei revolte făcute în cetate și din cauza unei crime. Pilat, voind să-l elibereze pe Isus, le-a vorbit din nou, dar ei strigau:

P. „Răstignește-l, răstignește-l!”

E. Pentru a treia oară le-a spus:

A. „Dar ce rău a făcut acesta? Nu am găsit în el nicio vină care să merite moartea. De aceea îl voi pedepsi și-l voi elibera”.

E. Dar ei insistau, cerând cu strigăte puternice ca el să fie răstignit. Și strigătele lor predominau. Atunci Pilat a decis să li se îndeplinească cererea. El l-a eliberat pe cel care fusese aruncat în închisoare pentru revoltă și crimă și pe care-l ceruseră, iar pe Isus l-a lăsat în voia lor.

Făcele Ierusalimului, nu mă plângeți pe mine.